

การศึกษาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ และคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

A Study of English Reading Comprehension Ability, English Creative Writing Ability, and Avidity for Learning of Grade 10 Students Through Task-based Learning

อาทิตยา อีสริยวงศ์ปรีดี¹ และ วาสนา กิรติจำเริญ²

Athittaya Itsariyawongpreedee¹ and Wasana Keeratichamroen²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน และระหว่างหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 2) เปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน และระหว่างหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 และ 3) ศึกษาคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน แบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ แบบทดสอบความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ และแบบประเมินคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสูงกว่าก่อนเรียน และสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสูงกว่าก่อนเรียน และสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) คุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานโดยภาพรวมอยู่ในระดับดี

คำสำคัญ: ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ, ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์, คุณลักษณะใฝ่เรียนรู้, การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

¹ นิสิตหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

² M.Ed. Student, Curriculum and Instruction Program, Faculty of Education, Nakhon Ratchasima Rajabhat University

² รองศาสตราจารย์ ดร., คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา, อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

² Assoc. Prof. Dr., Faculty of Education, Nakhon Ratchasima Rajabhat University, Advisor

Corresponding Author E-mail: 67d0102115@nrnu.ac.th

Abstract

The objectives of this research were to 1) compare English reading comprehension ability of grade 10 students before and after learning through task-based, and after learning against the 70 percent criterion, 2) compare English creative writing ability of grade 10 students before and after learning through task-based learning, and after learning against the 70 percent criterion, and 3) study avidity for learning of grade 10 students after learning through task-based learning. The sample group consisted of 40 students in grade 10, obtained by cluster random sampling. The research instruments were lesson plans of task-based learning, an English reading comprehension ability test, an English creative writing ability test, and an avidity for learning assessment form. Data were analyzed using percentages, means, standard deviations, and t-tests. The findings revealed that 1) English reading comprehension ability of grade 10 students after learning through task-based learning was significantly higher than before learning and higher than the 70 percent criterion at the .05 level, 2) English creative writing ability of grade 10 students after learning through task-based learning was significantly higher than before learning and higher than the 70 percent criterion at the .05 level, and 3) the avidity for learning of grade 10 students after learning through task-based learning was overall at a good level.

Keywords: English Reading Comprehension Ability, English Creative Writing Ability, Avidity for Learning, Task-based Learning

บทนำ

ยุคปัจจุบัน ภาษาอังกฤษได้รับการยอมรับว่าเป็นภาษาต่างประเทศที่ทั่วโลกมีความต้องการในการเรียนรู้สูงสุด เยาวชนเริ่มสัมผัสภาษาอังกฤษตั้งแต่อายุที่น้อยลงอย่างต่อเนื่อง โดยช่องทางการเรียนรู้ไม่ได้จำกัดเพียงในระบบการศึกษาเท่านั้น แต่ขยายไปสู่สื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน ซึ่งส่งผลให้ภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญอย่างกว้างขวางในสังคม (Organisation for Economic Co-operation and Development [OECD], 2024) สอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการ (2551) ที่เล็งเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษเช่นกัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายของวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก จึงได้กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยมุ่งหวังให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสาร ฟัง พูด อ่าน เขียน ในสถานการณ์ต่าง ๆ รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์

จะเห็นว่า การอ่านเป็นกิจกรรมที่มนุษย์ใช้ในชีวิตประจำวันอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากสื่อสิ่งพิมพ์และข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ รวบรวมอยู่ในสังคมปัจจุบัน อีกทั้ง ในบริบททางการศึกษาและการทำงาน การอ่านยังเป็นทักษะสำคัญที่ช่วยให้บุคคลสามารถเรียนรู้และปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น บุคคลในสังคมปัจจุบันต้องมีทักษะการอ่านที่ดี ซึ่งถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษาและการประกอบอาชีพ (Grabe, 2009) ยิ่งไปกว่านั้น การอ่านถือเป็นปัจจัยสำคัญของการเขียน เนื่องจากช่วยสร้างแรงบันดาลใจถ่ายทอดแนวคิดต่าง ๆ และเปิดโอกาสให้ผู้อ่านมีส่วนร่วมในบทสนทนาทางวรรณกรรม แม้แต่งานเขียนที่มีข้อบกพร่องก็ยังเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ เพราะสามารถนำมาใช้เป็นกรณีศึกษาเพื่อพัฒนาการเขียนได้ (O'Reilly & Yeh, 2023) ในขณะเดียวกัน การเขียนถือเป็นสิ่งสำคัญยิ่งในชีวิตประจำวัน ผู้ที่มีความสามารถด้านการเขียนย่อมมีโอกาสประสบความสำเร็จทั้งด้านการศึกษา การสื่อสาร และสามารถต่อยอดสู่การประกอบอาชีพได้ โดยเฉพาะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งผู้เขียนจำเป็นต้องมีความคิดที่แปลกใหม่ สามารถดัดแปลงประเด็นหรือมุมมองเดิมที่เคยมีอยู่แล้วให้ต่างไปจากของเดิม และมีคุณค่า ทั้งด้านกลวิธี การนำเสนอ รูปแบบ ตลอดจนการเลือกใช้ถ้อยคำในการสื่อสาร โดยผ่านกระบวนการคิดสร้างสรรค์ในการถ่ายทอดผลงานเขียนทั้งด้านการคิด และการใช้ภาษาให้มีประสิทธิภาพ (กิงกาญจน์ บุณณสินวัฒนกุล, 2561) การเขียนเชิงสร้างสรรค์สามารถเปลี่ยนแปลงผู้คนและโลกทัศน์ได้ โดยทำหน้าที่สร้างโลกแห่งจินตนาการคู่ขนานกับความจริง และสะท้อนแง่มุมต่าง ๆ ของชีวิต หากได้รับการบ่มเพาะอย่างถูกต้อง ก็จะก่อให้เกิดงานเขียนที่มีคุณค่าและมีความหมายต่อการดำเนินชีวิต (Morley, 2007) สำหรับบริบทการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ การเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ เป็นการนำแนวคิดของการเขียนเชิงสร้างสรรค์มาใช้ในการถ่ายทอดความคิด จินตนาการ ประสบการณ์ หรือมุมมองของผู้เขียนโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ นักเรียนจึงต้องอาศัยทั้งความคิดสร้างสรรค์และความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อถ่ายทอดเนื้อหาได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ยังมุ่งพัฒนาให้นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8 ประการ ซึ่งหนึ่งในนั้น คือ คุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 24 (3) ที่ได้กล่าวถึง การจัดกระบวนการเรียนรู้ของสถานศึกษาว่าจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542, 2542) ซึ่งความใฝ่เรียนรู้เป็นเครื่องมือสำคัญในการดำรงอยู่ในสังคมแห่งการเรียนรู้ การพัฒนาความใฝ่เรียนรู้จะช่วยสร้างสังคมการเรียนรู้ และจะช่วยขยายและต่อยอดความรู้ไปอย่างไม่สิ้นสุด เป็นการพัฒนาตนเองเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต และเป็นการเรียนรู้ที่มีความหมายที่แท้จริง (ศรีณย์พร ยินดีสุข, 2560)

เมื่อพิจารณาผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขั้นพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2567 จากสถิติการสอบวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งมีคะแนนเต็ม 100 คะแนน พบว่าค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่เพียง 30.61 คะแนน (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน), 2567) สอดคล้องกับ อารังศักดิ์ หมื่นจักร (2563) ที่กล่าวว่านักเรียนไทยจำนวนมากไม่สามารถอ่านภาษาอังกฤษให้เข้าใจได้อย่างลึกซึ้ง ซึ่งการอ่านนั้นมีความสัมพันธ์กับการเขียน ซึ่งดูได้จากงานเขียนประเภทต่าง ๆ เพื่อสร้างองค์ความรู้ ล้วนจำเป็นต้องอาศัย

การอ่านเพื่อความเข้าใจทั้งสิ้น (Hudson, 2007) ดังนั้น เมื่อนักเรียนขาดความเข้าใจจากการอ่านย่อมส่งผลต่อการเขียน โดยพบว่า นักเรียนเขียนผิดพลาดจำนวนมาก เขียนประโยคไม่ต่อเนื่อง หรือสร้างประโยคง่าย ๆ ไม่ถูกต้อง (Bright & McGregor, 1977) สอดคล้องกับ Mohammed (2019) ที่ชี้ให้เห็นว่าการเขียนเชิงสร้างสรรค์ถือเป็นความท้าทายสำหรับนักเรียนที่ไม่ใช่เจ้าของภาษา นักเรียนจำเป็นต้องเชี่ยวชาญทั้งกลไกและกระบวนการเขียน ตั้งแต่องค์ประกอบพื้นฐาน ได้แก่ เนื้อหา การจัดระบบ คำศัพท์ เครื่องหมายวรรคตอน และการสะกดคำ ไปจนถึงมิติที่ซับซ้อนกว่าคือความคิดสร้างสรรค์ นอกจากนี้ยังพบปัญหาด้านคุณลักษณะไฝ่เรียนรู้ของนักเรียนที่มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง ทั้งจากพฤติกรรมในห้องเรียน เช่น การพูดคุย เล่นไม่ตั้งใจเรียน แอบฟังเพลงหรือเล่นโทรศัพท์มือถือ และจากพฤติกรรมนอกห้องเรียน เช่น ใช้เวลาไปกับเทคโนโลยีและสื่อบันเทิงมากกว่าการค้นคว้าหาความรู้ การบ้านที่ส่งครูมีน้อยลงหรือเพิกเฉยไม่ส่งงาน (รุ่งนภา วีระพงษ์, 2561)

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และวิธีการสอนที่น่าสนใจ เหมาะสมกับการส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ และคุณลักษณะไฝ่เรียนรู้ของนักเรียน ผู้วิจัยค้นพบว่า การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (task-based learning) เป็นการจัดการเรียนการสอนที่มีแนวโน้มในการส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพ ทั้งนี้กระทรวงศึกษาธิการ (2553) ได้แนะนำแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อช่วยให้การสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และหนึ่งในนั้น คือ การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน อีกทั้ง ยังส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (ณัฐพงษ์ ธาณีกุล, 2567) การเขียนเชิงสร้างสรรค์ และคุณลักษณะไฝ่เรียนรู้อีกด้วย (สุรพงษ์ กล่าบุตร, 2564)

การเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เน้นการเรียนรู้ภาษาผ่านกิจกรรมซึ่งสอดคล้องกับบริบทชีวิตประจำวัน โดยมุ่งให้นักเรียนใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายมากกว่ารูปแบบของภาษา และมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานผ่านการปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนและครู ส่งผลให้เกิดความมั่นใจในการสื่อสารมากขึ้น เป็นการมอบประสบการณ์การเรียนรู้ที่แท้จริงและสนุกสนาน พร้อมทั้งสร้างแรงจูงใจและความท้าทาย เนื่องจากภาระงานเชื่อมโยงกับสถานการณ์จริง นักเรียนสามารถพัฒนาภาษาได้ตามศักยภาพของตนเองภายใต้การอำนวยความสะดวกและคำแนะนำของครู (สุรพงษ์ กล่าบุตร และคณะ, 2567) นอกจากนี้ ยังเป็นการจัดการเรียนรู้ที่น่าสนใจและสร้างแรงจูงใจ ประกอบกับการวิจัยสนับสนุนจำนวนมาก และพบว่านักเรียนได้ผลลัพธ์ที่ดี ยิ่งไปกว่านั้น การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานยังเหมาะกับการเรียนการสอนที่ต้องใช้ภาษาควบคู่กับเนื้อหาอื่น และที่สำคัญที่สุดสอดคล้องกับผลการวิจัยการเรียนรู้ภาษาที่สองมากกว่า 40 ปี (Ahmadian & Long, 2022)

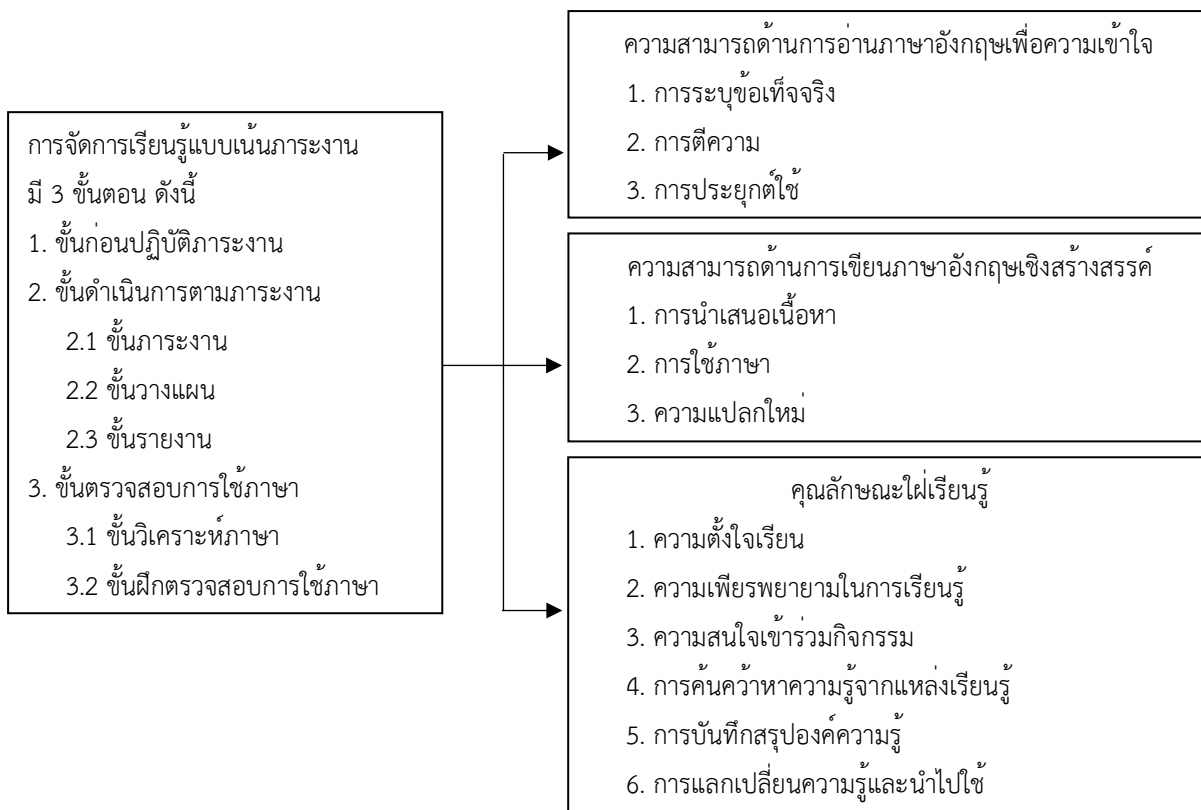
จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ และคุณลักษณะไฝ่เรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะเป็นแนวทางในการยกระดับคุณภาพการเรียนการสอนภาษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ตอบสนองความต้องการของนักเรียนในยุคปัจจุบัน และเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการแสวงหาความรู้ การสื่อสาร และการเตรียมความพร้อมสู่สังคมโลกต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน และหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน และหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70
3. เพื่อศึกษาคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานของ Willis (1996) ซึ่งประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นก่อนปฏิบัติการงาน ขั้นดำเนินการตามภาระงาน และขั้นตรวจสอบการใช้ภาษา มาเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ โดยมุ่งพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ตลอดจนคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ของนักเรียน ทั้งนี้ ผู้วิจัยจึงนำแนวคิดดังกล่าวมาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังแสดงในรูปที่ 1

รูปที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น (Pre-experimental design) โดยใช้กลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียว มีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (กิตติพงษ์ ลือนาม, 2564) ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ประชากร

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ-คณิตศาสตร์-เทคโนโลยี โรงเรียนบุญวัฒนา อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครราชสีมา จำนวน 117 คน

กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/12 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 โรงเรียนบุญวัฒนา อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 40 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (cluster random sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบ่งออกเป็น 2 ชนิด ได้แก่

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน รายวิชาภาษาอังกฤษ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 Stories Around Us! โดยมีแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 3 แผน แผนละ 4 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Stories in Rhymes

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Stories in the Real World

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Mix and Match Stories

ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาที่สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน หลักการแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน แล้วสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ โดยมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้ 1) ขั้นก่อนปฏิบัติการงาน เป็นขั้นที่ครูเตรียมความพร้อมด้วยการแนะนำหัวข้อ จุดประสงค์ ทบทวนความรู้เดิม และจัดกิจกรรมให้นักเรียนอ่านบทอ่าน และตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเพื่อสร้างบริบทและแรงจูงใจ 2) ขั้นดำเนินการตามภาระงาน เป็นขั้นที่นักเรียนลงมือปฏิบัติการงานคู่ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนย่อย ดังนี้ 2.1) ขั้นภาระงาน เป็นขั้นที่นักเรียนปฏิบัติการงานเขียนเป็นคู่ โดยอภิปรายงานร่วมกัน เพื่อกำหนดองค์ประกอบของเรื่องตามความสนใจ 2.2) ขั้นวางแผน เป็นขั้นที่นักเรียนร่วมกันอภิปรายเพื่อร่างงานเขียน แลกเปลี่ยนร่างกับคู่เพื่อนเพื่อให้ข้อเสนอแนะ และปรับปรุงงานเขียนให้สมบูรณ์ 2.3) ขั้นรายงาน เป็นขั้นที่นักเรียนเผยแพร่ผลงานผ่าน Padlet เพื่อให้ครูและเพื่อนได้อ่าน และบันทึกข้อค้นพบทางภาษาเพื่อใช้ในขั้นถัดไป 3) ขั้นตรวจสอบการใช้ภาษา เป็นขั้นที่ครูและนักเรียนร่วมกันวิเคราะห์การเรียนรู้หลังจากที่นักเรียนปฏิบัติการงานแล้ว ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอนย่อย ดังนี้ 3.1) ขั้นวิเคราะห์ภาษา เป็นขั้นที่ครูและนักเรียนร่วมกันตรวจสอบข้อผิดพลาดทางภาษา โดยครูอธิบายแนวทางที่ถูกต้อง 3.2) ขั้นฝึกตรวจสอบการใช้ภาษา เป็นขั้นที่นักเรียนร่วมกันแก้ไขการใช้ภาษาให้ถูกต้องตามหลักการเขียน จากนั้นครูมอบหมายงานเดี่ยวเพื่อประเมินพัฒนาการด้านการใช้ภาษาและสะท้อนผลการเรียนรู้ของนักเรียน

โดยแผนการจัดการเรียนรู้ผ่านการประเมินความสอดคล้องและความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ซึ่งพิจารณาตามเกณฑ์การให้คะแนน และแปลผลของบุญชม ศรีสะอาด (2560) ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 4.82 มีความสอดคล้องและความเหมาะสมมากที่สุด จากนั้นนำแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 2 แผน ไปทดลองใช้ (try-out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/11 ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาตรวจสอบก่อนนำไปใช้จริง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งออกเป็น 3 ชนิด ดังนี้

2.1 แบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ 20 คะแนน ซึ่งมีองค์ประกอบ 3 ด้าน ได้แก่ 1) การระบุข้อเท็จจริง 2) การตีความ และ 3) การประยุกต์ใช้ โดยการศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ แล้วสร้างข้อสอบ จำนวน 40 ข้อ ให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และองค์ประกอบ จากนั้นตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ด้วยวิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างคำถามกับองค์ประกอบ (IOC) (วาโร พึงสวัสดิ์, 2551) จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน พบว่า มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.67-1.00 จำนวน 40 ข้อ จากนั้นนำไปทดลองใช้ (try-out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/12 ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) แล้วคัดเลือกแบบทดสอบที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 20 ข้อ ($p = 0.25-0.70$, $r = 0.50-0.90$) และวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบทั้งฉบับด้วยวิธีการของ Kuder-Richardson จากสูตร KR-20 (กิตติพงษ์ ลือนาม, 2564) พบว่า มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.91

2.2 แบบทดสอบความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ชนิดเขียนตอบ จำนวน 1 ข้อ 15 คะแนน โดยใช้วิธีการให้คะแนนแบบ scoring rubrics ในการพิจารณาครอบคลุมองค์ประกอบ 3 ด้าน ได้แก่ 1) การนำเสนอเนื้อหา 2) การใช้ภาษา และ 3) ความแปลกใหม่ และระดับคุณภาพ (scale) โดยแบ่งเป็น 5 ระดับ ได้แก่ 5 = Excellent, 4 = Good, 3 = Fair, 2 = Emerging และ 1 = Poor ผู้วิจัยวิเคราะห์เนื้อหาสาระเกี่ยวกับความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ และการสร้างแบบประเมินแบบ Scoring Rubrics แล้วสร้างข้อสอบ จำนวน 2 ข้อ จากนั้นตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ด้วยวิธีการหาค่าดัชนีสอดคล้องระหว่างคำถามกับองค์ประกอบ (IOC) (วาโร พึงสวัสดิ์, 2551) จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน พบว่า มีค่า IOC 1.00 ทั้ง 2 ข้อ จากนั้นนำไปทดลองใช้ (try-out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/11 ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ผ่านการตรวจให้คะแนนโดยผู้วิจัยเป็นผู้ตรวจคนที่ 1 และผู้ตรวจคนที่ 2 คือ ครูสอนภาษาอังกฤษที่มีประสบการณ์สอนรายวิชาภาษาอังกฤษ แล้วนำคะแนนมาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product moment correlation) (ประสาธน์ เนืองเฉลิม, 2566) แล้วคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.97

2.3 แบบประเมินคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ มีองค์ประกอบ 6 ด้าน ซึ่งปรับมาจากสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2554) ได้แก่ 1) ความตั้งใจเรียน 2) ความเพียรพยายามในการเรียนรู้ 3) ความสนใจเข้าร่วมกิจกรรม 4) การค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ 5) การบันทึกสรุปองค์ความรู้ และ 6) การแลกเปลี่ยน

ความรู้และนำไปใช้ โดยแต่ละองค์ประกอบประกอบด้วยพฤติกรรมบ่งชี้จำนวน 5 ข้อ รวมทั้งสิ้น 30 ข้อ ลักษณะเป็นแบบประเมินตนเองของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานทั้ง 3 แผน ใช้มาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ ดังนี้ ดีเยี่ยม ดี พอใช้ ควรปรับปรุง และควรปรับปรุงอย่างเร่งด่วน โดยการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบประเมินคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ จากนั้นสร้างแบบประเมิน แล้วนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน เพื่อพิจารณาตามเกณฑ์การให้คะแนน และแปลผลของบุญชม ศรีสะอาด (2560) พบว่า มีค่าเฉลี่ย 4.98 ซึ่งมีความสอดคล้องและเหมาะสมมากที่สุด จากนั้นนำไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/11 ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แล้วนำมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของ Cronbach (อนุวัติ คุณแก้ว, 2559) มีค่าเท่ากับ 0.95

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอข้อมูลเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน และหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 นำเสนอตารางที่ 1 และ 2

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ	N	คะแนนเต็ม	ก่อนเรียน		หลังเรียน		t	p
			$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
1. การระบุข้อเท็จจริง	40	6	3.08	2.08	5.38	1.08	6.449*	.000
2. การตีความ	40	7	2.80	1.91	5.83	1.41	9.597*	.000
3. การประยุกต์ใช้	40	7	3.80	1.90	6.17	0.93	8.586*	.000
คะแนนรวมเฉลี่ย ($\bar{x}$)	40	20	9.68	5.00	17.38	2.91	9.928*	.000

*มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีคะแนนความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจจากการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน หลังเรียน ($\bar{x}$ = 17.38, S.D. = 2.91) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{x}$ = 9.68, S.D. = 5.00) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการระบุข้อเท็จจริง มีคะแนน ($\bar{x}$ = 5.38, S.D. = 1.08) ด้านการตีความ มีคะแนน ($\bar{x}$ = 5.83, S.D. = 1.41) และด้านการประยุกต์ใช้ มีคะแนน ($\bar{x}$ = 6.17, S.D. = 0.93) โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานกับเกณฑ์ร้อยละ 70

ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจ	N	คะแนน เต็ม	คะแนน ร้อยละ 70	หลังเรียน			t	p
				$\bar{x}$	ร้อยละ	S.D.		
1. การระบุข้อเท็จจริง	40	6	4.2	5.38	89.67	1.08	6.890*	.000
2. การตีความ	40	7	4.9	5.83	83.29	1.41	4.143*	.000
3. การประยุกต์ใช้	40	7	4.9	6.17	88.14	0.93	8.665*	.000
คะแนนรวมเฉลี่ย ($\bar{x}$)	40	20	14	17.38	86.90	2.91	7.345*	.000

*มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีคะแนนความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 17.38 คิดเป็นร้อยละ 86.90 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.91 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า องค์ประกอบที่มีคะแนนสูงสุด คือ ด้านการระบุข้อเท็จจริง คิดเป็นร้อยละ 89.67 รองลงมา คือ ด้านการประยุกต์ใช้คิดเป็นร้อยละ 88.14 และน้อยที่สุด คือ ด้านการตีความ คิดเป็นร้อยละ 83.29 โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน และหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 นำเสนอดังตารางที่ 3 และ 4

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

ความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ เชิงสร้างสรรค์	N	คะแนน เต็ม	ก่อนเรียน		หลังเรียน		t	p
			$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
1. การนำเสนอเนื้อหา	40	5	3.25	0.84	4.17	0.68	6.382*	.000
2. การใช้ภาษา	40	5	1.93	0.76	3.78	1.27	9.348*	.000
3. ความแปลกใหม่	40	5	3.30	0.85	3.73	0.82	2.662*	.011
คะแนนรวมเฉลี่ย ($\bar{x}$)	40	15	8.48	1.68	11.68	1.51	10.684*	.000

*มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีคะแนนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์จากการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน หลังเรียน ($\bar{x}$ = 11.68, S.D. = 1.51) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{x}$ = 8.48, S.D. = 1.68) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ด้านการนำเสนอเนื้อหา มีคะแนน ($\bar{x} = 4.17$, S.D. = 0.68) ด้านการใช้ภาษา มีคะแนน ($\bar{x} = 3.78$, S.D. = 1.27) และด้านความแปลกใหม่ มีคะแนน ($\bar{x} = 3.73$, S.D. = 0.82) โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน กับเกณฑ์ร้อยละ 70

ความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ เชิงสร้างสรรค์	N	คะแนน เต็ม	คะแนน ร้อยละ 70	หลังเรียน		t	p
				$\bar{x}$	S.D.		
1. การนำเสนอเนื้อหา	40	5	3.5	4.17	0.68	6.324*	.000
2. การใช้ภาษา	40	5	3.5	3.78	1.27	1.369	.090
3. ความแปลกใหม่	40	5	3.5	3.73	0.82	1.744*	.045
คะแนนรวมเฉลี่ย ($\bar{x}$)	40	15	10.5	11.68	1.51	4.926*	.000

*มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีคะแนนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์หลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 11.68 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.51 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า องค์ประกอบที่มีคะแนนสูงสุด คือ ด้านการนำเสนอเนื้อหา รองลงมา คือ ด้านการใช้ภาษา และด้านความแปลกใหม่ ตามลำดับ โดยคะแนนด้านการนำเสนอเนื้อหาและด้านความแปลกใหม่ สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคะแนนเฉลี่ยด้านการใช้ภาษา ไม่แตกต่างจากเกณฑ์ร้อยละ 70 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน นำเสนอดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 คะแนนคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน จำนวนทั้งหมด 3 แผน

คุณลักษณะใฝ่เรียนรู้	N	คะแนน เต็ม	แผนที่ 1		แปล ผล	แผนที่ 2		แปล ผล	แผนที่ 3		แปล ผล
			$\bar{x}$	S.D.		$\bar{x}$	S.D.		$\bar{x}$	S.D.	
1. ความตั้งใจเรียน	40	25	19.08	3.30	ดี	19.70	3.11	ดี	21.08	3.32	ดี
2. ความเพียรพยายาม ในการเรียนรู้	40	25	18.98	3.55	ดี	19.48	3.27	ดี	20.75	3.02	ดี
3. ความสนใจเข้าร่วม กิจกรรม	40	25	20.20	3.50	ดี	20.85	2.69	ดี	22.00	2.66	ดี

คุณลักษณะใฝ่เรียนรู้	N	คะแนน เต็ม	แผนที่ 1		แปล ผล	แผนที่ 2		แปล ผล	แผนที่ 3		แปล ผล
			$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.	
4. การค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้	40	25	19.08	4.20	ดี	19.50	3.35	ดี	20.73	3.59	ดี
5. การบันทึกสรุปองค์ความรู้	40	25	17.10	4.51	พอใช้	19.03	3.53	ดี	20.08	3.81	ดี
6. การแลกเปลี่ยนความรู้และนำไปใช้	40	25	18.18	4.33	ดี	19.48	3.75	ดี	20.85	3.42	ดี
$\bar{X}$	40	25	18.77	1.04	ดี	19.67	0.62	ดี	20.91	0.63	ดี
รวม	40	150	112.62	20.55	-	118.04	17.67	-	125.49	18.05	-

จากตารางที่ 5 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน มีคะแนนคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ทุกด้านอยู่ในระดับดี โดยแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ยรวมสูงสุด ($\bar{X} = 20.91$, S.D. = 0.63) รองลงมา คือ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 ($\bar{X} = 19.67$, S.D. = 0.62) และน้อยที่สุด คือ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยรวมต่ำสุด ($\bar{X} = 18.77$, S.D. = 1.04) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทั้ง 3 แผน มีองค์ประกอบที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ คุณลักษณะความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมและคุณลักษณะที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ คุณลักษณะการบันทึกสรุปองค์ความรู้

สรุปผลการวิจัย

1. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสูงกว่าก่อนเรียน และสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสูงกว่าก่อนเรียน และสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. คุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานโดยภาพรวมอยู่ในระดับดี

อภิปรายผลการวิจัย

1. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจากกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกฝนการอ่าน และทำความเข้าใจบทอ่านตั้งแต่ขั้นก่อนปฏิบัติภาระงาน โดยใช้บทอ่านเป็นสื่อในการเตรียมความพร้อม ครูให้ความรู้ภาพรวม และนำไปสู่การวิเคราะห์โครงสร้างของบทอ่าน พร้อมทั้งตรวจสอบความเข้าใจ

ผ่านคำถามตามแนวทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ ในระดับข้อเท็จจริง ระดับตีความ และระดับการประยุกต์ใช้ ในขั้นตอนการตามภาระงาน นักเรียนได้อภิปรายและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกันผ่านการปฏิบัติภาระงาน โดยเฉพาะในช่วงที่นักเรียนอ่านรายงานเขียนฉบับแรกของเพื่อน นักเรียนมุ่งเน้นการทำความเข้าใจความหมาย และสาระสำคัญของเนื้อหา มากกว่าความถูกต้องของการใช้ภาษา ส่งผลให้นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนมุมมองกับเพื่อนมากขึ้น อีกทั้งยังได้เชื่อมโยงเนื้อหาและความคิดเข้ากับบริบทจริงที่คุ้นเคยในชีวิตประจำวันของตนเอง จึงช่วยส่งเสริมความสามารถในการทำความเข้าใจ แปลความ ตีความ และประยุกต์ใช้ ข้อมูลได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับแนวคิดของ Ellis (2003) ที่ระบุว่า การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน มุ่งให้นักเรียนใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายในบริบทจริง ซึ่งการเรียนรู้เกิดขึ้นผ่านการปฏิสัมพันธ์ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการให้ความช่วยเหลือระหว่างนักเรียน และสอดคล้องกับกมลชนก ดีเจริญ (2565) ที่ระบุว่า บทบาทของภาระงานช่วยกระตุ้นความสนใจของนักเรียน ทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมในชั้นเรียน ในชั้นตรวจสอบการใช้ภาษา แนะนำให้ครูให้ภาพรวมของบทอ่านแก่นักเรียน โดยให้นักเรียนอภิปรายปัญหาทางไวยากรณ์ที่พบในบทอ่าน และครูสามารถประเมินความเข้าใจของนักเรียนได้โดยใช้คำถามเพื่อวัดความเข้าใจ โดยภาพรวม การใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสามารถพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของณัฐพงษ์ ธาณีกุล (2567) และดาริกา คำมี และ สุนีตา โฆษิต ชัยวัฒน์ (2566) ที่พบว่า หลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Wongchalee and Tutwisoot (2024) ที่พบว่า หลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนและสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสูงกว่าก่อนเรียน และสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 โดยด้านการนำเสนอเนื้อหา มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้เนื่องจากกระบวนการจัดการเรียนรู้ใน ขั้นตอนปฏิบัติภาระงาน มีการเตรียมความพร้อมนักเรียนด้านคำศัพท์ ความรู้ และโครงสร้างงานเขียนก่อน การปฏิบัติภาระงานเขียน ซึ่งช่วยให้นักเรียนเข้าใจบริบทและสามารถเชื่อมโยงความรู้ไปสู่ภาระงานเขียนในขั้นตอนการตามภาระงานได้ นักเรียนได้ฝึกเขียนเชิงสร้างสรรค์ร่วมกัน ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และให้ข้อเสนอแนะซึ่งกันและกัน โดยมุ่งเน้นการสื่อความหมายในบริบทจริงของนักเรียนเป็นหลัก อีกทั้ง ภาระงานยังเปิดโอกาสให้นักเรียนนำเสนอประสบการณ์ ความคิดเห็น และจินตนาการของตนเองมาสร้างสรรค์ผลงานเขียน เช่น นักเรียนคิดริเริ่มและเลือกใช้คำศัพท์คล้องจองในบทกลอน รวมทั้ง สร้างสรรค์คำใหม่ในการเลียนเสียงธรรมชาติ และสามารถดัดแปลงเรื่องเล่าจากเหตุการณ์ใกล้ตัวให้น่าสนใจมากยิ่งขึ้น ตลอดทั้ง สามารถพัฒนาโครงเรื่องให้แปลกใหม่ ชวนติดตาม มีการหักมุม และสอดแทรกข้อคิดหรือสาระที่เป็นประโยชน์แก่ผู้อ่าน จึงส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถด้านการนำเสนอเนื้อหาที่มีการเรียบเรียงตามลำดับอย่างเหมาะสม เชื่อมโยงกันตามองค์ประกอบและโครงเรื่อง มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และสะท้อนความคิดสร้างสรรค์ผ่านผลงานเขียนได้อย่างชัดเจน ขณะเดียวกัน ครูมีหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกและให้คำปรึกษาแนะนำ

ด้านเนื้อหาและการใช้ภาษาที่เหมาะสม จึงส่งเสริมให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนและครู นอกจากนี้ ในขั้นตรวจสอบการใช้ภาษา นักเรียนได้วิเคราะห์ข้อผิดพลาดและปรับปรุงงานเขียนของตัวเองร่วมกับเพื่อน และครู ทำให้เกิดการพัฒนาด้านโครงสร้างประโยค การใช้คำศัพท์ และการลำดับเนื้อหา อีกทั้ง การมอบหมาย การบ้าน ทำให้เห็นถึงพัฒนาการของความสามารถด้านการเขียนของนักเรียน นอกจากนี้ การให้ข้อมูลสะท้อนกลับ (feedback) ก็เป็นสิ่งสำคัญที่ส่งผลต่อพัฒนาการของนักเรียน เมื่อนักเรียนได้ทราบข้อดี หรือข้อผิดพลาดของตนเอง จะทำให้ระมัดระวังการใช้ภาษามากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับ Willis (1996) ที่ระบุว่า ภาระงานเป็น กิจกรรมที่เน้นการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย โดยนักเรียนมีอิสระในการเลือกใช้ภาษา ซึ่งสามารถนำไปสู่การเขียนได้อย่างเป็นธรรมชาติ โดยเฉพาะภาระงานเชิงสร้างสรรค์ที่เปิดโอกาสให้นักเรียนใช้จินตนาการ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และได้สร้างผลงานของตนเอง อีกทั้ง การทำงานเป็นคู่หรือกลุ่มยังช่วยส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์และการพัฒนาทักษะภาษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุรพงษ์ กล่าบุตร (2564) ที่พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อภิญา แจ่มเจริญ และ วาสนา กิรติจำเริญ (2565) และ Mindiola Rivas and Vaca Cárdenas (2024) ซึ่งพบว่า ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

แต่เมื่อพิจารณาความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ด้านการใช้ภาษาของนักเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 พบว่า คะแนนเฉลี่ยไม่แตกต่างจากเกณฑ์ร้อยละ 70 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้ อาจเนื่องจากนักเรียนมีระดับความสามารถด้านการใช้ภาษาที่แตกต่างกันค่อนข้างมาก โดยนักเรียนบางส่วนสามารถใช้คำศัพท์และโครงสร้างภาษาได้ถูกต้องเหมาะสม ขณะที่นักเรียนอีกส่วนหนึ่งยังสับสนในด้านการใช้ภาษา และใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิด สะท้อนให้เห็นว่า นักเรียนยังต้องใช้เวลาในการพัฒนาความถูกต้องด้านการใช้ภาษา เนื่องจากโครงสร้างทางภาษานั้นมีความซับซ้อนและต้องอาศัยการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับ Sa'adah (2020) ที่ระบุว่าทักษะการเขียนไม่ใช่สิ่งที่ผู้เรียนภาษาอังกฤษจะสามารถเชี่ยวชาญได้โดยอัตโนมัติ เนื่องจากต้องอาศัยการฝึกปฏิบัติที่ยาวนานและความพยายามอย่างมาก

3. ผลการศึกษาคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานโดยภาพรวมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทั้ง 3 ด้าน มีคุณลักษณะที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านความสนใจเข้าร่วมกิจกรรม ทั้งนี้เนื่องจากภาระงานเป็นการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นสิ่งใหม่สำหรับนักเรียนส่วนใหญ่ ช่วยกระตุ้นความสนใจและความใส่ใจในการเรียนรู้ ส่งผลให้นักเรียนแสวงหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเอง เช่น การศึกษาคำศัพท์นอกห้องเรียนและการจดบันทึกข้อมูลที่เป็นประโยชน์ เพื่อเพิ่มคลังคำศัพท์และข้อมูลให้มากพอสำหรับใช้ในงานเขียน อีกทั้ง การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติจริง และเป็นผู้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสามารถส่งเสริมให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ มีความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้ และมีส่วนร่วมในการเรียนรู้เพิ่มขึ้นตามลำดับ

สอดคล้องกับ Larsen-Freeman and Anderson (2011) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้นในการเรียนรู้ เนื่องจากต้องสื่อสาร แลกเปลี่ยนข้อมูล และ ร่วมกันทำภาระงานให้สำเร็จ และยังสอดคล้องกับกุลิสร่า จิตรชญาวณิช (2567) ที่กล่าวถึง แนวคิดการสร้าง ความรู้ด้วยตนเอง ที่ระบุว่า การเรียนรู้เกิดจากการที่นักเรียนสร้างความเข้าใจด้วยตนเองบนพื้นฐานของ ประสบการณ์เดิม และการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม นอกจากนี้ ลักษณะของภาระงานที่เชื่อมโยงกับบริบทจริง ยังช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้และร่วมมือกันเพื่อบรรลุเป้าหมายของงาน ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ สุรพงษ์ กล่าบุตร (2564) ที่พบว่า หลังจากการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน นักเรียนมี คุณลักษณะใฝ่เรียนรู้สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะการวิจัย

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ในขั้นก่อนการปฏิบัติการงาน ครูควรมีสื่อการสอนที่หลากหลาย เช่น วิดีโอ เพลง เรื่องเล่าสั้น ๆ ที่สอดคล้องกับความสนใจของนักเรียน ควบคู่กับการออกแบบกิจกรรมที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของนักเรียน ทุกคน เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจ และพร้อมต่อการเรียนรู้มากขึ้น
2. การมอบหมายภาระงานเดียวเป็นการบ้าน นักเรียนบางส่วนอาจใช้เครื่องมือปัญญาประดิษฐ์ (AI) เพื่อช่วยในการคิดและเขียนงานเมื่ออยู่นอกห้องเรียน ดังนั้น ครูควรกำหนดแนวทางการใช้ AI อย่างเหมาะสม ซึ่งอาจใช้เป็นเครื่องมือในการตรวจสอบความถูกต้องของภาษา
3. การจัดกิจกรรมการเขียน ควรจัดสรรเวลาให้เพียงพอ เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้วางแผน เขียน ปรับปรุงแก้ไข และรับข้อมูลสะท้อนกลับได้อย่างเต็มที่

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาการนำการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานไปใช้ร่วมกับเทคโนโลยีที่ทันสมัย เช่น สื่อดิจิทัล แพลตฟอร์มออนไลน์ หรือเครื่องมือที่ใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้และส่งเสริม ความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนหลากหลายรูปแบบ
2. ควรมีการศึกษาการนำการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานไปใช้ในการส่งเสริมสมรรถนะสำคัญ และการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านอื่น ๆ ของนักเรียน เช่น การคิด การสื่อสาร การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี ความมีวินัย ความมุ่งมั่นในการทำงาน และจิตสาธารณะ เป็นต้น
3. ควรจัดเตรียมบทอ่านให้มีความหลากหลายและสอดคล้องกับระดับความสามารถของนักเรียนที่ แตกต่างกัน

เอกสารอ้างอิง

- กมลชนก ดีเจริญ. (2565). ผลของการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งปฏิบัติงานด้านความเข้าใจในการอ่านของผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษในฐานะเป็นภาษาต่างประเทศ. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซียฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์*, 12(2), 43-51.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553, 5 เมษายน). *การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ*. <https://www.moe.go.th/การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ>
- กิงกาญจน์ บุณสินวัฒนกุล. (2561). กรอบแนวความคิดการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์. *วารสารเกษมบัณฑิต*, 19(1), 248-261.
- กิตติพงษ์ ลือนาม. (2564). *วิธีวิทยาการวิจัยทางการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 2). โคราซ มาร์เก็ตติ้ง แอนด์ โปรดักชั่น.
- กุลิสรา จิตรขณาวณิช. (2565). *การจัดการเรียนรู้* (พิมพ์ครั้งที่ 4). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัฐพงษ์ ธานีกุล. (2567). *ผลของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 [การค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร]*. DSpace at Silpakorn University. <http://ithesis-ir.su.ac.th/dspace/handle/123456789/5128>
- ดาริกา คำมี และสุนิศา โฆษิตชัยวัฒน์. (2566). ผลการใช้แนวการสอนอ่านแบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพวิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร*, 21(2), 1-14.
- อรรถศักดิ์ หมั่นจักร. (2563). *Advanced Reading*. สำนักพิมพ์วิสโดมเวิลด์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 10). สุวีริยาสาส์น.
- ประสาธ เนืองเฉลิม. (2566). *วิจัยการเรียนการสอน*. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. (2542, 19 สิงหาคม). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 116 ตอนที่ 74 ก, หน้า 1-26.
- รุ่งนภา วีระพงษ์. (2561). *แนวทางการบริหารจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความใฝ่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนในจังหวัดสุพรรณบุรี [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ]*. iThesis Srinakharinwirot University. <https://ir-ithesis.swu.ac.th/handle/123456789/348>
- วาโร เพ็งสวัสดิ์. (2551). *วิธีวิทยาการวิจัย*. สุวีริยาสาส์น.
- ศรัณย์พร ยินดีสุข. (2560). แนวทางการพัฒนาความใฝ่รู้: ทางออกสำหรับการดำรงอยู่ในสังคมแห่งการเรียนรู้. *Journal of Education Studies*, 45(1), 335-344.
<https://doi.org/10.58837/CHULA.EDUCU.45.1.20>

สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (2567). ระบบประกาศผลการทดสอบทางการศึกษา
แห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET).

<https://newonetestresult.niets.or.th/AnnouncementWeb/Login.aspx>

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2554). แนวทางการพัฒนา การวัดและประเมินคุณลักษณะอันพึง
ประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (พิมพ์ครั้งที่ 3). โรงพิมพ์
ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

สุรพงษ์ กล่าบุตร. (2564). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นภาระงานที่มีต่อความสามารถด้านการเขียน
ภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์และความไม่เรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา,
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช]. STOU Institutional Repository.

<https://ir.stou.ac.th/handle/123456789/11903>

สุรพงษ์ กล่าบุตร, มาเรียม นิลพันธุ์ และศิริวรรณ วณิชวัฒนวรชัย. (2567). แนวทางการจัดการเรียนรู้โดยเน้น
ภาระงานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการเขียนภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์. วารสารสำนักหอสมุด
มหาวิทยาลัยทักษิณ, 9(2), 163-180.

อนุวัติ คุณแก้ว. (2559). การวัดผลและประเมินผลการศึกษาแนวใหม่. โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อภิญา แจ่มเจริญ และวาสนา กิรติจำเริญ. (2565). การศึกษาทักษะการอ่านและทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสาร
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน. วารสารชุมชน
วิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา, 16(3), 249-260. <https://doi.org/10.14456/nrru-rdi.2022.59>

Ahmadian, M. J., & Long, M. H. (Eds.). (2022). *The Cambridge handbook of task-based
language teaching*. Cambridge University Press. <https://doi.org/10.1017/9781108868327>

Bright, J. A., & McGregor, G. P. (1977). *Teaching English as a second language* (9th ed.). Longman.

Ellis, R. (2003). *Task-based language learning and teaching*. Oxford University Press.

Grabe, W. (2009). *Reading in a second language: Moving from theory to practice*. Cambridge
University Press.

Hudson, T. (2007). *Teaching second language reading*. Oxford University Press.

Larsen-Freeman, D., & Anderson, M. (2011). *Techniques and principles in language teaching*
(3rd ed.). Oxford University Press.

Mindiola Rivas, L. T., & Vaca Cárdenas, M. E. (2024). Task-based learning to enhance the
writing skill of English as a foreign language in tenth-grade students. *Revista
Científica Sinapsis*, 25(2). <https://doi.org/10.37117/s.v25i2.1007>

- Mohammed, F. A. E. (2019). Creative writing from theory to practice: Multi-tasks for developing Majmaah university students' creative writing competence. *Arab World English Journal*, 10(3), 233–249. <https://doi.org/10.24093/awej/vol10no3.16>
- Morley, D. (2007). *The Cambridge introduction to creative writing*. Cambridge University Press.
- O'Reilly, S., & Yeh, J. (Eds.). (2023). *Creative writing: A workbook with readings* (2nd ed.). Routledge.
- Organisation for Economic Co-operation and Development. (2024). *How 15-year-olds learn English: Case studies from Finland, Greece, Israel, the Netherlands and Portugal*. OECD Publishing. <https://doi.org/10.1787/a3fcacd5-en>
- Sa'adah, A. R. (2020). Writing skill in teaching English: An overview. *EDUCASIA: Jurnal Pendidikan, Pengajaran, Dan Pembelajaran*, 5(1), 21-35. <https://doi.org/10.21462/educasia.v5i1.41>
- Willis, J. (1996). *A framework for task-based learning*. Longman.
- Wongchalee, P., & Tutwisoot, W. (2024). Using task-based learning to enhance the English reading comprehension ability of Matthayomsuksa 4 students. *Journal of Asian Language Teaching and Learning*, 5(3), 353-366. <https://so10.tci-thaijo.org/index.php/jote/article/view/1614>

การอ้างอิงบทความ

อาทิตยา อีสริยวงศ์ปรีดี และวาสนา กิรติจำเริญ. (2569). การศึกษาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ และคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน. *e-Journal of Education Studies, Burapha University*, 8(3), 32-48. <https://so01.tci-thaijo.org/index.php/ejes/article/view/289462>

